

ಶಿವಶಂಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ.

Q 23:417.

N18

/48110.

1125

1918

2.5



Q23:417

N18

L#8110

உ
கடவுள் துணை.

அம்பலவாணக்கவிராயர் இயற்றிய

ச து ர கி ரி

அ ற ப் ப ளீ சு ர ச னு க ம்.

30 SEP 19

MAURAS

சுத்தப்]

[பதிப்பு.



இ ி து

சென்னைப்புரசை

நாராயணசாமிப்பிள்ளை

அண்டு பிரதர் அவர்களது

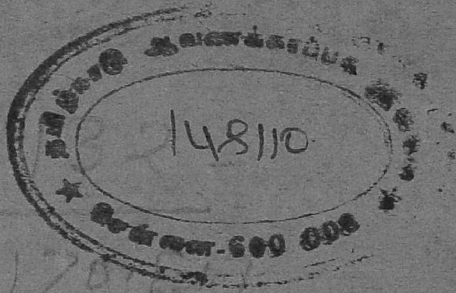
நற்றமிழ்விலிச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

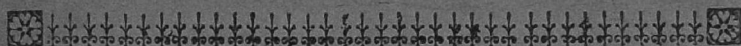
விலை]

1918.

[அணை-2.



170/12



உ

கடவுள் துணை.

அறப்பள்ளி சுரசுதகம்.



காப்பு - வெண்பா.

உம்பர்கோனெம்பெருமா னேங்கறப்பள்ளிசுரன்மேற்
பைம்பொருள்சேருஞ்சுதகம் பாடவே-அம்புனியோர்
ஆக்குந்துதிக்கையுளா னன்புடையார்க்கின்பருளிக்
காக்குந்துதிக்கையுளான் காப்பு.



உயர்பிறப்பு.

கடலுலகில் வாழுமுயி ரெழுபிறப் பினுண்மிக்க
காட்சிபெறு நாசென்ற மாய்க்
கருதப் பிறத்தலரி ததினுமுயர் சாதியிற்
கற்புவழி வருத லரிது

வடிவமுட னவயவங் குறையாது பிழையாது
வருதலது தனினு மரிது
வந்தாலு மிதபுண்ப மிதபாவ மென்றெண்ணி
மாசில்வழி நிற்ப லரிது

நெடியதண வாழாத லரிததி னிரக்கமுள
நெஞ்சினே னாத லரிது

நேயமுட னுன்பதத் தன்பனாய் வருதலீர்
நீணிலத் ததினுயரிதாம்

அடியவர்க் கமுதமே மோழபூ பதிபெற்ற
வதிபனெம தருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுராதே வனே.

(1)

மனையாட்டிசிறப்பு.

கணவனுக் கினியளாய் ம்ருதுபா ஷியாய்மிக்க
 கமலைநிக ரூப வதியாய்க்
 காய்சின மிலாளுமாய் நோய்ப்பழி யிலாததோர்
 கால்வழியில் வந்த வளுமாய்
 மணமிக்க நாணமட மச்சம் பயிர்ப்பென்ன
 வருமினிய மார்க்க வதியாய்
 மாமிமா மார்க்கிதஞ் செய்பவளு மாய்வாசல்
 வருவருந் தோம்பு பவளாய்
 இணையின்பகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளு மாய்வந்தி
 யென்பெய ரிலாத வளுமா
 யிரதியென வேலிலை புரிபவளு மாய்ப்பிற்த
 மில்வழி செலாத வளுமாய்
 அணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள் கற்புடைய
 ளாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(2)

நன்மக்கட்பேறு.

தன்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
 தருமங்கள் செய்து வரலுந்
 தன்மமிகு தானங்கள் செய்தலுங் கணயோக
 சாதக வெணப் படுதலும்
 மங்குத லிலாததன் நந்தைதாய் குருமொழி
 மறுதுவழி பாடு செயலும்
 வழிவழி வருந்தமது தேவதா பத்திபுரி
 மார்க்கமுந் தீர்க்கா யுளும
 இங்கித குணங்களும் வித்தையும் புத்தியு
 மீகையுஞ் சணமார்க் கமு
 மிவையெலா முடையவன் புதல்வனு மவனையே
 யீன்றவன் புண்ய வானும்

அங்கச விரோதியே சோதியே நீதியே
 ரரசனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(3)

சகோதரரொருமை.

கூடப் பிறந்தவர்க் கெய்துதுயர் தமதுதுயர்
 கொள்ககந் தன்கக மெனக் [ரகொள்
 கொண்டோந் தேடுபொரு ளவர்தேடு பொருளவ
 கோதில்புகழ் தம்புக முழனத்

தேடுற்ற வவரிந்தை தந்நிந்தை தந்தவர்
 தீதிலவர் தவமா மெனச்
 சீவனென் றுடல்வே நிவர்க்கென்ன வைந்தலைச்
 சீறாவ மணிவாய் தொறும்

கூடுற்ற வினாயெடுத் தோருட னிறைத்திடுங்
 கொள்கைபோற் பிரிவின றியே
 கூடிவாழ் பவர்தம்மை யேசகோ தரரெனக்
 கூறுவது வேதரும மாம

ஆடிச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(4)

சற்குருவியல்பு.

வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந் தாசார
 விவரவிஞ் ஞான பூர்ண
 வித்யா விசேஷசத் குணசத்ய சம்பன்ன
 வீரவை ராக்யூ முக்ய

சாதா ரணப்பிரிய யோகமார்க் காதிக்கய
 சமாதிரிஷ்ட டானு பவராய்ச்
 சட்சமய நிலைமையும் பரமந்தா பரதந்தா
 தருமமும் பரசமயமும்

நீதியி லுணர்ந்துதத் துவமார்க்கராய்ப்பிரம
 நிலைகண்டு பாச மிலராய்
 நித்தியா னந்தசை தன்யரா யாசையறு
 நெறியுளோர் சற் சூரவராம்
 ஆதார மாயுயிர்க் சூயிராகி யெவையுமா
 மமலவெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(5)

நன்மாணுக்கரியல்பு.

வைதாலு மோர்கொடுமை செய்தாலு மோசீறி
 மாறா திகழ்ந் தாலுமோ
 மனதுசற் றுகிலுங் கோணுது நாணுது
 மாதா பிதாவெ னக்குப்
 பொய்யாம னீயென்று கனிவொடும் பணியிடை
 புரிந்துபொரு ளுட லானியும்
 புனிதவுன் றனதெனத் தத்தஞ்செய் திரவுபகல்
 போற்றிமல ரடியில் வீழ்ந்து
 மெய்யாக வேபரவி யுபதேச மதுபெற
 விரும்புவோர் சற்சீடராம
 வினைவே ரறும்படி யவர்க்கருள் செய்திடுவதே
 மிக்கதே சிக ரதுகடன்
 ஐயா புரம்பொடி படச்செய்த செம்மலே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(6)

பொருள் செயல்வகை.

புண்ணிய வசத்தினால் செல்வமது வரவேண்டும்
 பொருளைரட் சிக்க வேண்டும்
 புத்தியுட னதுவொன்று நூறாக வேசெய்து
 போதவும் வளர்க்க வேண்டும்

உண்ணவேண் டும்பின்பு நல்லவஸ்த ராபரண
முடலிற் றரிக்க வேண்டு
முற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமரா துலர்க்குதவி
யோங்குபுகழ் தேட வேண்டும் [கூத
மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டு முயர்மோ
வழிதேட வேண்டு மன்றி
வறிதிற்புடைததுவைத் தீயாத பேர்களை
மாரக்கமறி யாக்குருட ராய்
அண்ணலே கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரு
= மழகனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிகை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுராதே வனே.

(7)

தீவழிவிலக்கு.

வஞ்சகர் தமைக்கூடி மருவொணு தன்பிலார்
வாசலிற் செல்லொ ணுது
வாதெவ ரிடத்திலும் புரியொணு தறிவிலா
மடையர்முன் னிற்கொ ணுது
கொஞ்சமே ணுந்திது செய்யொணு தொருவர்மேற்
குற்றஞ்சொ லொண்ணு தயற்
கோதையாக ளோடுபரி காசஞ்செ யொண்ணுது
கோளுரைகள் பேசொ ணுது
நஞ்சுதரு நாவொடும் பழகொணு திருள்வழி
நடந்துதனி யேகொ ணுது
நதிபெருக் காகினதி வீஞ்சல்செய் யொண்ணுது
நல்வழி மறக்கிகா ணுது
அஞ்சாம லரசர்முன் பேசொணு திவையெலா
மறியுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிகை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுராதே வனே.

(8)

ஒ ஸ் தற்கொன்றழகுசெய்வன.

வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை குலமங்கை
 வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்
 வளர்சிறுவ ருக்கழகு கல்விகல் விக்கழகு
 மாடிலந் துதிசெய் குணமாம்
 சூழ்குண மதற்கழகு பேரறிவு பேரறிவு
 தோன்றிடி லதற் கழகுதான்
 னாயதவ மேன்மையுப காரம்விர தம்பொறுமை
 சொல்லரிய பெரியோர் களைத்
 தாழ்தல்பணி விடைபுரிதல் சீலநே சங்கருணை
 சாற்றுமிவை யாமென்பர் காண்
 செளரிமல ரோனமார் முனிவர்முச் சடரெலஞ்
 சரணமெமை ரட்சி யெனவே
 ஆழ்கட லுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(9)

ஒன்றில்லாமையாற் பயன்படாதவை.

கோவிலில் லாதஜூர் நாசியில் லாமுகங்
 கொழுநனில லாத மடவார
 குணமதில் லாவித்தை மணமதில் லாதமலர்
 குஞ்சர மிலாத சேனை
 காவலில் லாதபயிர் பாலரில் லாதமனை
 கதிர்மதி யிலாத வானங்
 கவிஞரில் லாதசபை சதிலயை யிலாதபண்
 காவல ரிலாத தேசம்
 நவதில் லாததன றியமயில் லாதசெப
 மிசைலவண மிலலாத வு
 னிச்சையில் லாதபெண் போகநல மிவைதம்மி
 நேதுபல னுண்டு கண்டாய்

ஆனியனை யாட்கிடந் தக்கவா சுற்பதரு
வாகுமெம தருமை மதவே
எனதுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(10)

ஒன்றற்கொன்று தகாதசேர்க்கை.

புகதயை யில்லாத லோபிய ரிடத்திலே
பொருளை யருளிச் செய்தனை
புண்ணியஞ் செய்கின்ற சற்சன ரிடத்திலே
பொல்லாத மிடி வைத்தனை
நீதியகன் மூடர்க் கருந்ததி யெனத்தக்க
நெறிமா தரைத தந்தனை
நிதானமுள வுத்தமர்க் கிங்கித மிலாதகொடு
நீலியைச் சேர் வித்தனை
சாதியி லுயர்ந்தபே ரீனர்பின் னேசென்று
தாழ்ந்து பரவச் செய்தனை
தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
தாம்பரட வே செய்தனை
ஆகா விலாமலிப் படிசெய்த தென்சொலா
யமலவெம தருமை மதவே
எனதுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(11)

குணக்கேடரியல்பு.

மாறாத கலைற்று நிலைபெற்ற சபையிலே
வாயிலா தவனொரு பதர்
வாள்பிடித் தெதிரிவரி னோடிப் பதுக்கிடு
மனக்கோழை தானொரு பதர்
எற வழுக்குரைத் தனைவருஞ் சீசியென்
றிகழநிற் பானொரு பத
ரில்லாள புறஞ்செலச் சம்மதித் தவளோ
டிணங்கி வாழ்பவ னொருபதர்

வேறொருவர் மெச்சாது தன்னையே தான்மெச்சி
 வீண்பேசு வானொரு பதர்
 வேசையர்க ளாசைகொண் டுள்ளாவு மனை யானை
 விட்டுவிடு வானொரு பதர்
 ஆறாத ஆயரையு ளிடியையுந் தீர்த்தருள்செ
 யமலவெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(12)

செய்பத்தக்கவை.

வாலிபர் தனில்வித்தை கற்கவேண் டுங்கற்ற
 வழியிலே நிற்க வேண்டும்
 வளைகட றிரிந்துயொரு டேடவேண் டுந்தேடி
 வளரறஞ் செய்ய வேண்டும்
 சிலமுடை யோர்களைச் சேரவேண் டும்பிரிதல்
 செய்யா திருக்க வேண்டுஞ் [6
 செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண் டுகொண்
 த்யாகங் கொடுக்க வேண்டும்
 ஞானமிசை பலதரும நாட்டவேண் டும்நாட்டி
 நன்றாய் நடத்த வேண்டும்
 நம்பனினை யடிபூசை பண்ணவேண் டும்பண்ணி
 னாலுமிசு பத்தி வேண்டும்
 ஆலமமர் கண்டனே பூசியணி முண்டனே
 யனகவெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(13)

மென்மேலுயர்ச்சி.

தன்முட்டி விரணாது சீவனஞ் செய்வவன்
 சாமர்த்திய முள புருடனாஞ்
 சந்ததம் பதினமரைக் காப்பாற்று வோன்மிக்க
 தரணிபுகழ் தரு தேவனும்

பொன்மட் டிலாமலீந் தொருநூறு பேரைப்
 புரப்பவன் பொருவி லிந்தான்
 புனிமீதி லாயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
 புண்ய வானே பிரமனம்
 நன்மைதரு பதினா யிரம்பேர் தமைக்காத்து
 ரட்சிப்ப வன் செங்கண்மா
 ஒருமிவன் மேலதிக மாகவெகு பேர்க்குதவு
 நானே மகா தேவனும்
 அன்மட்டு வார்குமுலி பாகனே பேசனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(14)

செயற்கருஞ்செயல்

நீர்மே னடக்கலா மெட்டியுந் தின்னலா
 நெருப்பை நீர்போற் செய்யலாம்
 நெடியபெனு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலா
 நீளரவி னைப்பூண லாம்
 பார்மீது மணலைச் சமைக்கலாஞ் சோறெனப்
 பட்ச முடனே யுண்ணலாம்
 பாணமொடு குண்டுவிள கச்செய்ய லாமரப்
 பாவை பேசப் பண்ணலாம்
 ஏர்மேவு கரடியுந் கடையுற்று வெண்ணெயு
 மெடுக்கலாம் புத்தி சற்று
 மில்லாத மூடர்த முனதலதத் திருப்பவே
 யெவருக்கு முடியாது காண்
 ஆர்மேவு கொன்றைபுனை வேணிபா சுரர்பரவு
 மமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(15)

உத்தமராவோர்.

செய்நன்றி மறவாத பேர்களு மொருவர்செய்
 தீமையை மறந்த பேருந்
 திரவியந் தரவரினு மொருவர்மனை யாட்டிமேற்
 சித்தம் வையாத பேரும் [ளாளர்
 கைகண் டெடுத்தபொருள் கொண்டுபோய்ப் பொரு
 கையிற் கொடுத்த பேருங்
 காசினியி லொருவர்செய் தருமங் கெடாதபடி
 காத்தருள்செய் கின்ற பேரும்
 பொய்யொன்று நிதிகோடி வரினும் வழக்கழிவு
 புகலாத நிலைகொள் பேரும்
 புவிமீது தலைபோகு மென்னினுங் கனவிலும்
 பொய்மை யுரையாத பேரும்
 ஐயவிங் கிவரொளஞ் சற்புருட ரென்றுலகி
 லகமகிழ்வ ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(16)

இதுவுமது.

அடைக்கல மெனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கு
 மவனே மகா புருடனா
 மஞ்சாம லெதுவரினு மெதுபோகி னுஞ்சித்த
 மசைவிலான் மகா தீரனும் [ன்ற
 தொடுத்தொன்று சொன்னசொற் றப்பாது செய்கி
 தோன்றலே மகா ராஜனாந்
 தூறிக் கலைக்கின்ற பேர்வார்த்தை கௌத
 துரையே மகா மேருவாம்
 அடுக்கின்ற பேர்க்குவரு மிடர்தீர்த் திரட்சிக்கு
 மவனே மகா தயாகியா
 மவரவர் தராதர மறிந்துமரி யாஸைசெயு
 மவனே மகா வுசிதனும்

அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே லோலனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சாரதே வனே.

(17)

ஒன்றிலொன்றில்லாமை.

காமிக்கு முறையில்லை வேசைக்கு நாணில்லை
 கயவர்க்கு மேன்மை யில்லை
 கன்னயிடு களவருக் கிருளில்லை விபசார
 கண்ணியர்க் காணை யில்லை
 தாமெனு மயக்கறுத் தோங்குபெரி யோர்க்குவரு
 ஜாதிகுல மென்ப தில்லை [ந
 தாசுவிணிய முடையபேர்க் கிகலில்லை யெங்குமொ
 சார்பிலார்க் கிடம தில்லை
 பூமிக்கு ளீயாத லோபர்க்கு வளமான
 புகழென்ப தென்று மில்லை
 புலையர்க்கு நிசயிலலை கைப்பொரு ளிலாததோர்
 புருடருக் கொன்று மில்லை
 யாமினி தனக்குரிசர் கந்தரத் திறைவனே
 யன்புடைய வருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சாரதே வனே.

(18)

யாக்கைகநிலையூமைமுதலியவை.

காயமொரு புற்புதம் வாழ்வுமலை சூழ்தருங்
 காட்டி லாற்றின் பெருக்காங் [லாங்
 கருணைதரு புதல்வர்களை மனைமனை வி யிவைபெ
 காணல் காட்டும் ப்ரவாகம்

மேயபுஜ பலவ்லுமை யிளமையழ கிவைபெலாம்
 வெயின்மஞ்ச ஞாயிர் தானுமே
 வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபமென வேசருதி
 வீன்பொழுது போக் காமலே
 நேயமுட னேதெளிந் தன்பொடுன் பாதத்தி
 னினைவுவைத் திரு போதினு
 நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண் டர்ச்சிக்க
 நிமலனே யருள் புரிசுவாய்
 ஆயுமறி வரளர்பணி பாதனே பேராதனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுராதே வனே.

(19)

திருமங்கையிருப்பிடம்.

நற்பரி முகத்திலே மன்னவ ரிடத்திலே
 நாகரிகர் மா மனையிலே
 நளிமலர் தண்ணிலே கூவிளந் தருவிலே
 நறைகொண்ட பைந் துளவிலே
 கற்புடையர் வடிவிலே கடலிலே கொடியிலே
 கல்யாண வாயி றனிலே
 கலீநக ரிடத்திலே நற்செந்நெல் விளைவிலே
 சதிர்பெறு விளக் சதனிலே
 பொற்புடைய சங்கிலே மிக்கோர்கள் வாக்கிலே
 பொய்யாத பேர் பாலிலே
 பூந்தடந் தண்ணிலே பாற்கூட்டத் திடையிலே
 போதகத் தின் சிரசிலே
 அற்பெருங் கோதைமலர் மங்கைவா ழிடமென்ப
 ரண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுராதே வனே.

(20)

மூதேவியிருப்பிடம்.

மீதமின்றி யன்னம் புசிப்போ ரிடத்திலு
 மிகுபாஷையோ ரிடத்தும்
 மெய்யொண் றிலாமலே பொய்பேசி யேதிரியு
 மிக்க பாதக ரிடத்தும்
 கதியொன்று மிலர்போல மலினங்கொ ளும்பழைய
 கந்தையணி வோ ரிடத்தும்
 கடிநா யெனச்சீறி யெவரையுஞ் சேர்க்காத
 கன்னிவாழ் மனைய கத்தும்.
 ததிரேர் கடத்திலுங் கர்த்தபத் திடையிலுஞ்
 சார்ந்த வாட்டின் றிரளிலுஞ்
 சாம்பின முகத்திலு மிவையெலாங் கவலைபுரி
 தெளவைவா ழிட மென்பர்காண்
 அதிருப மலைமங்கை நேசனே மோழைதரு
 மழகனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சாதே வனே.

(21)

குணகுணமிரண்டி னும்பவன்படாமை

குணமற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தலைத்தென்ன
 குட்டனோய் கொண்டு மென்ன
 குரைக்கின்ற நாய்மடி சாந்தென்ன கரவாது
 கொஞ்சமாய்ப் போகி லென்ன
 மணமற்ற செம்முருக் கதுபூத் தலார்தென்ன
 மலராது போகி லென்ன
 மதரமில் லாவுவர்க் கடனீர் கறுத்தென்ன
 மாவெண்மை யாகி லென்ன
 உணவற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன படரா
 துலர்ந்துதான் போகி லென்ன
 வுதவாத பேர்க்குவெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன
 வோங்குமிடி வரி லென்னகாண்

அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா பரணனே
 யாதியே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(22)

குறைவுற்றுங்குணங்கெடாமை.

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினுஞ்
 சார்மணம் பழு தாகுமோ
 தக்கபால் கவறிடக் காய்ச்சினு மதுகொண்டு
 சாரமது ரங் குறையுமோ
 றிறைபட்ட கதிர்மணி யழுக்கடைந் தாலுமதி
 னீள்குண மழுங்கி விடுமோ
 நெருப்பிடை யுருக்கினு மடிக்கினுந் தங்கத்தி
 னிறையு மாற்றுக் குறையுமோ
 கறைபட்ட பைப்புயன் மறைத்தாலு மதுகொண்டு
 கதிர்மதி கணம் போகுமோ
 கற்றபெரி யோர்மகிமை பற்பாறி கிலரேனுங்
 காசினி தனிற் போகுமோ
 அறிவுற்ற பேரைவிட் டகலாத மூர்த்தியே
 யையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(23)

இதற்குதவிசெய்வதிதுவெனல்.

வானவர் பிதிர்க்கண்முச் சுடர்மூவர் கோள்கட்கும்
 வாழ்வுதரு முதவி புவனம்
 வளமிக்க புவனந் தனக்குமென் மேலுதவி
 வாழ்வுபெற் றிடு மன்னராம்

தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
 சேர்ந்தகுடி படை வர்க்கமாந்
 சேர்குடி உடைக்குதவி விளைபயிர் பயிர்க்குதவி
 சீர்பெற வழங்கு மழையாம்
 மேனியிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
 வேந்தர்தந் நீதி யொன்று
 வேதிய ரொழுக்கமொன் றிம்முன்று மேயென்று
 மிக்கபெரி யோருரை செய்வார்
 ஆனமர் நெடுங்கொடி யுயர்த்தவெம் மிறைவனே
 யதிபனே யருமை மதவே
 ளானுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(24)

இதனைக்கண்டுமகிழ்வதிதுவெனல்.

தந்தைதாய் மலர்முகங் கண்டுநின் ருலிப்ப
 தவர்தந்த சந்ததிய தாஞ்
 சந்த்ரோ தயங்கண்டு பூரிப்ப னுயர்வாவி
 தங்குபங் குமுத மலராம்
 புந்திமகிழ் வாயிரவி வருதல்கண் டகமகிழ்வ
 பொங்கு தாமரை மலர்களாம்
 போதவும புயல்கண்டு கண்களித் தேநடம்
 புரிவது மயூர வினமாம்
 சிந்தைமகிழ் வாயுதவு தாதா வினைக்கண்டு
 சீர்பெறுவ திரவலர் குழார்
 திகழ்நீதி மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வதிச்
 செகமெலா மென்பர் கண்டாய்
 அந்தியம் வானையை செஞ்சடா டவியனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளானுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(25)

அதுவதுவாகாமை.

உள்ளன் பிலாதபேர் தித்திக்க வேபேசி,
 யுறவாடு முறவு முறவோ
 வுபசரித் தன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
 றுண்டவர்க் கன்ன மாமோ [வரு
 தள்ளா திருந்துகொண் டொருவர்போய்ப் பார்த்து
 தக்கபயிர் பயிராகு மோ
 தளகர்த்த னொருவனில் லாமன்முன் சென்றிடுந்
 தானையுந் தானை யாமோ
 விள்ளாத போகமில் லாதபெண் மேல்வரு
 விருப்பமும் விருப்ப மாமோ
 வெகுதடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமு
 மிக்கசீ வனமாகு மோ
 அள்ளா திருங்கருணை யாளனை தேவர்தொழு
 மாதியே யருமை பதவே
 ளனுதினமு மனதின்னை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசாசதே வனே. (26)

நற்குணங்களுக்கிடமாகாதவர்.

வெறிகொண் டமற்கடகம் பேய்கொண்டு கள் ளுண்டு
 வெங்காஞ் செறிப் புதவிலே
 விழ்ந்துதேன் கொட்டிடச் சம்மார்க்க மெள்ளளவு
 மேவுமோ மேவாது போல்
 குறைகின்ற புத்தியா யதிலற்ப சாதியாய்க்
 கூடவே யிளமை யுண்டாய்க்
 கொஞ்சமா மதிகார முங்கிடைத் தான்மிக்க
 குவலயந் தனி லவர்க்கு
 நிறைகின்ற பத்தியுஞ் சீலமும் மேன்மையு
 நிதானமும் பெரியோர் கண்மே
 னைசமு மீகையு மிவையெலாங் கனவிலும்
 நினைவிலும் வசாது கண்டாய்

அறகின்ற சுருதியின் பொருளான வள்ளலே
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின தருசதூர கிரிவள்
 ரறப்பளிசாதே வனே.

(27)

இதனூலின்னமுறையனெனல்.

தன்னன் முடிக்கவொண் ணைதகா ரியம்வந்து
 தான்முடிப் போன் றமையனந்
 தன்றலைக் கிடர்வந்த போதுமீட் தெவுவொன்
 றுய்தந்தை யென்ன லாகும்
 லுன்னர் செய்க்கொடுமை யான்மெலிவு வந்தபோ
 துதவுவோ னிட்ட தெய்வம்
 புத்தியுத் திகள்சொல்லி மேல்வருங் காரிய
 முரைப்பவன் குரு வென்னலாம்
 எந்நாளும் வருநன்மை தீமைதன் தென்னவே
 யெண்ணிவரு வோன் பந்துவா
 யிருதய மறிந்துதன் சொற்படி நடக்குமவ
 னெவனெனினு மவனே சுதன்
 அந்நாச மும்பணியு மெந்நாளு மேபுனையு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின தருசதூர கிரிவள்
 ரறப்பளிசாதே வனே.

(28)

அவரவரிடத்துநடக்குமுறை.

மாதர பிதானுக் குள்ளன் புடன்கனிவு
 மாறாத நல் லொழுக்கம்
 மருவுகுரு வானவர்க் கினியவுப சாரமுள
 வார்த்தை வழிபா டடக்கம்

காதார் கருங்கண்மனை யாடனக் கோசயன்
 காலத்தினைய பாஷணங்
 கற்றபெரி போர்முதியர் வருமாது லர்க்கெலாங்
 கருணைசே ரருள் விதானம்
 நீதிபெறு மன்னவ ரீடத்தகிக பயவிரய
 நெறியுடைய பேர்க் கிங்கிதம்
 நேயமுள தமர்தமக் ககமகிழ் வுடன்பரிவு
 நேரல ரீடத்தில் வயிரம்
 ஆதிமனு நூல்சொலும் வழக்கமிது வாகுமெம
 தையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(29)

குணத்தைவிட்டுக் குற்றத்தைக்கவர்தல்.

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சவார்
 சொல்லுநற் கவியை மெச்சார்
 தூர்ச்சனர்க் ககமகிழ்ந் துபசரிப் பார்வருந்
 தூயரைத் தள்ளி விடுவார்
 இட்டமுள தெய்வந் தனைக்கரு திடார்கறுப்
 பொன்னிலோ போய்ப் பணிசுவா
 ரீன்றதாய் தந்தையைச் சற்றுமதி யார்வேசை
 யென்னிலோ காலில் வீழ்வார்
 நட்டலா பங்களுக் குள்ளான பந்துவரி
 னன்றாக வே பேசிடார்
 நாளுமொப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
 நன்மை பலவே செய்குவார்
 அட்டகிசை சூழ்புவியி லோங்குகலி மகிமைகா
 ணத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(30)

குணங்காண்குறி.

கற்றோர்க ளென்பதைச் சீலமுட னேசொலுங்
 கனவாக்கி னுற் காணலாம்
 கற்புளா ரென்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
 காணடையி னுங் காணலாம்
 அற்றோர்க ளென்பதனை பொன்றிலும் வாரா
 வடக்கத்தி னு லறியலா
 மறமுளோ ரென்பதைப் பூததபை பென்னுநிலை
 யதுகண்டு தா னறியலாம்
 வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு துடியினால்
 விளையு மென்றே யறியலாம்
 வீரமுடை யோரென்ப தோங்கிவரு தைரிய
 விசேடத்தி னு லறியலாம்
 அத்தா குணத்தினற் குலநலந் தெரியலா
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசராதே வனே.

(31)

கூடிற்பயன்படல்.

செத்தைபல கூடியொரு கயிறாயி னதுகொண்டு
 திண்கரியை யுங் கட்டலார்
 திகழ்ந்தபல துளிகூடி யாறாயின் வாவியொடு
 திரளேரி ரிறை விக்கலாம்
 ஒத்தநன் பஞ்சுபல நேர்ந்து னு லாயிடி
 னுதித்திடுங் கலை யாக்கலா
 மோங்கிவரு கோலுடன் சீலையுங் கூடின
 லுயர்கவிதை யாக் கொள்ளலாம்
 மற்றுமுயர் தண்டிலத் தோடுதவி டியிகூடிந்
 மல்குமுளை விளை விக்கலாம்
 மனமொத்த நேயமொடு கூடியொரு வர்க்கொரு
 வாழின்வெகு வெற்றி பெறலாம்

[வர்

அற்றகனி யைப்பொருத் தரிபிரமர் தேடரிய
 வமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(32)

அததற்குவெற்றியிடம்.

கலைவலா ருக்கதிக சயமதூர வாக்கிலே
 காழகர்க் கதிக சயமோ
 னைப்பொருளி லேவரு மருத்துவர்க் கோசயங்
 கைவிசே டந் தன்னிலே
 நலமுடைய வேசையர்க் கழகிலே யரசர்க்கூ
 நானும் ரண சூரத்திலே
 நற்றவர்க் கதிகசய முலகுபுகழ் பொறையிலே
 ஞானவே தியர் தமக்கோ
 சூலமகிமை தன்னிலே வைசியர்க் கோசயங்
 கூறிய துலாக் கோலிலே
 குற்றமில் லாதவே ளாளருக் கோசயங்
 குறையாத கொழு முணியிலே
 அலைவில்குதி ரைக்குறடை வேகத்தி வதிகசய
 மாமென்ப ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(33)

ஒன்றில்லாமையாற்பாழ்படல்.

தாப்பூல தாரண மிலாததே வருபூர்ண
 சந்தரனிகர் முக சூனியஞ்
 சற்சன ரிலாததே வெகுசனஞ் சேர்ந்துவாழ்
 தரும்பெரிய நகர் சூனியம

மேம்பா டிலாதமன் னவர்கள்வந் தாள்வதே
 மிக்க தேசச் சூனியம்
 மிக்கசற் புத்திர னிலாததே னலமான
 வீறுசேர் க்ரக சூனியம்
 சோம்பாத தலைவரில் லாததே வளமுடன்
 சொல்லுயர் சபா சூனியந்
 தொல்லுலகி லனைவர்க்கு மாநிதிய மில்லதே
 சுத்தசூ னிய மென்பர்காண்
 ஆம்பல்வத னத்தனைக் குகனையின் றருள்செய்த
 வத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(34)

மூடர்தாரதம்மியம்.

பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடருந் தந்தைதாய்
 பிழைபுறஞ் சொல்லு மூடரும்
 பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது
 பிதற்றிடும் பெரு மூடரும்
 பண்புற்ற சுற்றஞ் சிரிக்கவே யிழிவான
 பழிதொழில்செய் திடு மூடரும்
 பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபோய்ப்
 பாதவித் திடு மூடரும்
 கண்டெட்ட மாடென்ன வேடிபிர வலர்மீது
 காய்ந்துவீழ்ந் திடு மூடருங்
 சுற்றறி விலாதமுழு மூடருக் கிவரெலாங்
 கான்மூட ரீரைமூடர் காண்
 அண்கற்ற நாவலர்க் காடுவே தூதுபோ
 மையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(35)

இதற்கிதுவேண்டுமெனல்.

தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகினும் வேறொருவர்
 தம்புத்தி கேட்க வேண்டுந்
 தானதிக சூரனே யாகினுங் கூடவே
 தளசே கரங்கள் வேண்டும்
 கணக்கின்ற வித்துவர னாகினுந் தன்னினுங்
 கற்றோரை நத்த வேண்டுங்
 காசினியை யொருகுடையி லாண்டாலும் வாசலிற்
 கருத்துள்ள மந்தரி வேண்டும்
 தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமார்த்திய னாகிலுஞ்
 சதிகுட்ட வெருவன் வேண்டுஞ்
 சுடர்விளக் காயினு நன்றாய் விளக்கிடத்
 தூண்டுகோ லொன்று வேண்டும்
 அனற்கண்ண னேபடிக சங்கரிசர் வண்ணனே
 யையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(36)

வறுமையின்கொடுமை.

மேலான சாதியி லுதித்தாலு மதிலென்ன
 வெகுவித்தை கற்று மென்ன
 மிக்கவதி ரூபமொடு சற்குண மிருந்தென்ன
 மிகுமானி யாகி லென்ன
 பாலான மொழியுடைய னுயென்ன வாசார
 பரையிருந்து மென்ன
 பார்மீது வீரமொடு ஞானவர னுயென்ன
 பாக்கிய மிலாத போது
 வாலாய மாய்ப்பெற்ற தாயுஞ் சலித்திடுவள்
 வந்த கற்றமு யிகழுமே
 யரியாதை யில்லாம லனைவரும் பேசுவார்
 மனைவியுந் தூறு சொல்வாள்

ஆலால முண்டகனி வாயனே நேயனே .

பனகனே பருமை மதவே
ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(37)

ஈனத்துவம்.

இரப்பவன் புவியீதி லீனவ னுக்கில்லை

யென்னுமவ னவனி லீன

ன்கின்ற பேர்தம்மை யீயாம லேகலைத்

திமூட னவனி லீனன்

உரைக்கின்ற பேச்சிலே பலனுண் டெனக்காட்டி

புதவிடா னவனி லீன

னுதவவே வாக்குரைத் தில்லையென் றேசொலு

முனுத்தனூ வவனி லீனன்

பாக்கின்ற யாசகர்க் காசைவார்த் தைகள்சொலிப்

பலபா லலைந்து திரியப்

பண்ணியே யில்லையென் றிடுகொடிய பாஷியே

பாரிலெல் லோர்க்கு மீனன்

அரக்கிதழ்ச் குமுதவா யுமைநேச னேயெளிய

ரமுதனே பருமை மதவே

ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(38)

மறைப்பனவும் வெளிப்படுத்துவனவும்.

சென்மித்த வருடமு முண்டான வத்தமுர்

தீதில் கிரகச் சாரமுர்

தின்றுவரு மெளடதமூ மேலான தேசிகன்

செப்பிய மகீர மந்தரமும்

புன்மையவ மாணமுந் தானமும் பைம்பொனணி

புனையுமட வார் கலவியும்

புகழ்மேவு மாணமு மிவையொன்ப துந்தமது

புந்திக்கு ளே வைப்பிதே

தன்மமென் றுரைசெய்வ ரொண்ணர் சுருத்தையுந்
 தன்பிணியை யும் பசியையுந்
 தாண்டிசெய்த பாவமு மிவையெலாம் வேறொருவர்
 தஞ்செய்யில் வைப்ப தியல்பாம்
 அன்மருவு கண்டனே மூன்றுலகு மீன்றவுமை
 யன்பனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதேவனே.

(39)

தேவர்கள் காலவளவை.

சதூர்புக மோரிரண் டாயிரம் பிற்படிற்
 சதுமுகற் கொரு தினமதாஞ்
 சாற்றயிற் தினமொன்றி லேயிர்த்ர பட்டங்க
 டாழு மீரேழ் சென்றிடும்
 மதிமலியு மித்தொகையி னயனாயு ணூறுபோய்
 மாண்டபோ தொரு கற்பமாம
 மாறிவரு கற்பமொரு கோடிசென் றுனெடிய
 மாறணக் கோர் தினமதாம்
 துதிபரவு மித்தொகையி லொருகோடி நெடியமா
 றுன்றிவே போய் மறைந்தா
 றுறைகயோர் யாகனே நீநகைத் தணிமுடி
 துளக்கிடும் கால மென்பார்
 அதிகமுள பலதேவர் தேவனே தேவர்கட்
 கரசனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதேவனே.

(40)

தூய்மையிடமும் தூய்மைசெய்வனவும்.

வாய்பரி தனக்கதிக புனிதமுக மதனிலே
 மறையவர்க் குயர் புனிதமோ
 மலரடியி லேபுனித மொளிகள் கண் ணுடிக்கு
 மாசின்முற் புற மதனிலே

வேம்படும் பசுவினுக் குப்பிற் புறத்திலே
 மிக்கமட மாத ருக்கோ
 மேனியெல் லாம்புனித மாசுமா செளசமொடு
 மேவு வனிதையர் தமக்கும்
 தாம்பிர மதற்குமிசு வெள்ளிவெண் கலமயந்
 தங்க மீயந் தமக்குந் [பல்
 தரும்புனிதம் வருபெருந் கொடுபுளி சுணஞ்சாம்
 சாருமண் டாது சாணம்
 ஆம்புனித மிவையென்பர் மாமேரு வில்லியே
 யனகனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதா கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே. (41)

அடங்காதவற்றை யடக்குமுயாயம்.

கொடியயொலி பெருதைபிரு மூக்கிலுங் கயிற்றென்
 கோர்த்துவச விர்த்தி கொள்வார் [று
 குவலபந் தனின்மதக் களிந்தனை யங்குசங்
 கொண்டுவச விர்த்தி கொள்வார்
 படியில்விட வரவைமந் திரநந் திரத்தினுந்
 பற்றிவச விர்த்தி கொள்வார்
 பாய்பரிபை நெடியசடி வாளமது கொடுநடை
 பழக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
 விடமுடைய துட்டவைச் சேர்பந்து கைக்கொண்டு
 வீசிவச விர்த்தி கொள்வார்
 மிக்கபெரி போர்களுங் கோபத்தை யறிவால்
 விலக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
 அடியவர் துதிக்கவரு செந்தர மரைப்பதந்
 தையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதா கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே. (42)

ஒளியினுயர்வு.

செழுமணிக் கொளியதன் மட்டிலே யதினுமோ
செய்யகச் சோத மெனவே
செப்பிடுங் கிருமிக்கு மிச்சமொளி யதனினுந்
தீபத்தி னொளி யதிகமாம்

பழுதிலாத் தீவர்த்தி தீபத்தி னதிகமாம்
பகலவர்த்தி யதி லதிகமாம்
பாரமத் தாப்பினொளி யதிலதிக மதிலுமோ
பனிமதிக் கொளி யதிகமாம்

விழைவுதரு பரிதிக்கு மனுநீதி மன்னர்க்கும்
வீரவித ரணிக ருக்கும் [ன்ன
மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங் கிடுமெ
விரகுளோ ருரை செய்குவார்

அழல்விழிகொ டெரிசெய்துமதனவே டனை வென்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளிசுரதே வனே. (43)

குணங்குற்றமாதல்

வான்மதியை நோக்கிடிற் சோரர்கா முகருக்கு
மாறுத வல் விடமதாம்
மகிழ்நன் றனைக்காணி லீதமிலா விபசரிய
மாதருக் கோ விடமதாம்

மேன்மைதரு நற்கவை பதார்த்தமுஞ் சுரரோக
மிக்கபேர்க் கதிக விடமாம்
வித்தியா தீபர்தமைக் கண்டபோ ததிலோப
வீணர்க் கெலாம் விடமதாம்

ஈனமிகு புண்கவிவ லோர்க்கதிக சபைகாணி
லேலாத கொடிய விடமா
பேற்றயில் லாதபடு பாவிசுட் சறமென்னி
லெந்நாளு மதிக விடமாம்

ஆனதவ யோகியர்க ளிதயதா மகரபுறையு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளிசரதே வனே.

(44)

உயர்வன்றித்தாழ்வும் சிறக்குமிடம்.

வெகுமான மாகிலு மவமான மாகிலும்
மேன்மையோர் செய்யி லழகாம்
விரகமே யாகிலுஞ் சரசமே யாகிலும்
விழைமங்கை செய்யி லழகாம்
தருநாழ்வு வாழ்வுவெகு தருமங்க ளைச்செய்து
சாரிலோ பேரழக தாஞ்
சார்த்தி லோருண மானமெது வாகிலுஞ்
சமர்செய்து வரி லழகதாம்
நகமேவு மதகரியி லேறினுந் தவறினு
நானுமது வோரழக தாம்
நாய்மீதி லேறினும் வீழினுங் கண்டபேர்
நகைசெய்தழ கன் றென்பர்காண்
அகமாயு நற்றவர்க் கருள்புரியு மையனே
யாகியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளிசரதே வனே.

(45)

நல்வினைசெய்தோர்.

சாரணனக் காத்தவன் மெய்யினால் வென்றவன்
றான மிளையா துதவினோன்
றந்தைசொன் மருதவன் முன்னவற் கானவன்
றய்ப்பழி துடைத்த நெடியோன்
வருதிர்க் குதவினோன் றெய்வமே துணையென்று
மைந்தன் மனைவியை வதைத்தோன்
மாருள் தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு
மாய்த்துலகின் மகிமை பெற்றோன்

சருதரிய சிபியரிச் சந்திரன் மாபலி
 கணிச்சியோன் கழுத்திரை சுதன்
 கருடன் பகீதரத னுடன்சிறுத் தொண்டனெடு
 கானவன் பிரக லாதன்
 அரிபவல் வீபீஷண னெனுமகா புருடரா
 மத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சாதே வனே. (46)

திவினை செய்தோர்.

வாயிகழ்வு பேசியிரு வாழ்விழர் தோன்சிவனை
 வைதுதன் றனை போயினேன்
 மற்றொருவர் தாரத்தி லிச்சைவைத் துடலெலா
 மாறுத வடுவாயி னேன்
 தாயத்தி னோர்க்குள்ள பங்கைக் கொடாமலே
 சம்பத் திழந்து மாய்ந்தோன்
 றக்கபெரி யோர்தமை வணங்கா மதத்தினுற்
 றந்தி வடிவா யலைந்தோன் [வ
 மாயனைச் சபையதனி னிந்தனை செய் தொளிகொண
 மணிமுடி துணிந்து மாய்ந்தோன்
 வருகருட னெடுதக்க னயிராவ தன்குருடன்
 மகன்வழுதி சிசு பாலனம்
 ஆயுமநி வான்றொடு நேவாபணி தாளனே
 யவனிபுத முருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சாதே வனே. (47)

நன்னகர்.

வாணிபல கூபமுட னறருது சேர்வதாய்
 மலைகாத வழியி னுளதாய் [நெல்
 வாழைகழு கெட்டுதெங்கு பயிராவ தாய்ச்செந்
 வயல்கள் வாய்க்கால்க னுளதாய்

காவிசம லங்குவளை சேரேரி யுள்ளதாய்
கனவர்த்த கர்கண் மறைவலோர்
காணரிய பலகுடி கணிறைவுள்ள தாய்நல்ல
காவல னிருக்கை யுளதாய்த்

தேவரா லயமாடல் பாடலணி மாளிகை
சிறக்கவுள தாய்ச் சற்சனர்
சேருமிட மாசுமோ ஞர்கிடைத் ததிலதிக
சிவனமு மே கிவடத்தால்

ஆவலொ டிருந்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்
றறையலா மருமை மதவே
ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரீவள
ரறப்பள்ளி சாதே வனே.

(48)

நீ ந க ர்.

நனசா திகள்குடி யிருப்பதாய் முன்வேலி
யில்லில்லி னுக்கு முளதா
யிணைமுலை திறந்துதன் தலைவிரித் திடுமாத
ரெக்குகை மாட்ட முளதாய்க்
கானமொரு சக்கமாய் மலையோர மாங்குறைக்
காய்ச்ச நப்பாத ிடமாய்க்
கள்ளர்பய மாய்நெடிய கயிழிட்டு டிடைக்கின்ற
கற்கேணி நீருண்ப தாய்

மானயில் லாக்கொடிய துர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
மணியமொன் றுண்டான தாய்
மாரிலத் தோர்தல யிருந்ததனில் வெகுவாழ்வு
வாழ்வதினு கரு நாகிலே

ஆனநெடு நாள்கிடந் தமிழ்தலை சுகமாகு
மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரீவள
ரறப்பள்ளி சாதே வனே.

(49)

முழுக்குநாள்.

வருமாதி வாரந் தலைக்கெண்ணெ யாகாது
 னடிவயிசு மழகு போகும்
 வளர்திங்க னுக்கதிக பொருள்சேரு மங்கார
 வாரந் தனக்கிடர்வரும்

திருமேவு புதனுக்கு யிகுபுத்தி வர்க்கிடுஞ்
 செம்பொனுக் குய ரறிவுபோந் [ணைய்
 தேடிய பெருநட்சேத மாம்பெள்ளி சனியெண
 செல்வமுண் டாயு னுண்டாம்

பரிசார முளதாதி வாரந் தனக்கலரி
 பெளமனுக் கான செழுமண்
 பச்சறுகு பொண்ணவற் காமெருத் தூளொளிப்
 பார்க்கவற் காசு மெணவே

அரிதா வறிக்தபே ரெண்ணெய்சேர்த் தேமுழுக்
 காவொ ரருமை மதவே
 னனுதினமு மன தினினை தருசதூர் கிரீவள
 ரறப்பளி சராதே வனே.

(50)

மருத்துவன்.

தாதுப் பரிசைவரு காலதே சத்தொடு
 சரீர லட்சண மறிந்து
 தன்வந்தரி குமபமுனி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
 தமது வாகட மறிந்து

பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
 பிரயோக மோடு பஸ்மம்
 பிழையாது மண்ணோ செந்தூர லட்சணம்
 பேர்பெறுங் குண வாகடம்

சோதித்து முலிகா விதகிகண் பிங்கண்டு
 தூய நைலம் லேகியஞ்
 சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயந்
 தோற்றிய யமிர்த கரமாய்

ஆகிப் பெருங்கேள்வி யுடையன யுயர்வேத
 னாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுராதே வனே.

(51)

உண்மையுணர்குறி.

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்ப தறிவரிய
 சூழ்கிர கணஞ் சாட்சியாஞ்
 சொற்பெரிய வாகடம் நீசமென்கை பேதிதரு
 தூய மாத்கிரை சாட்சியாம்
 ஆதியிற் செய்ததவ முண்டில்லை யென்பதற்
 காளடிமை யேசாட்சி யா
 மரிதேவ தேவனென் பதையறிய முதலூ
 லரிச்சுவடி யேசாட்சி யாம்
 நாதனே மாதேவ னென்பதற் கோருந்ர
 நமக சமகஞ் சாட்சியாம்
 நாயேனை ரட்சிப்ப துன்பார மரியய
 னாருமர்ச் சனைசெய் சரணத்
 தாதிர யகமிக்க வேதநா யகனை
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுராதே வனே.

(52)

பிறவிக்குணமாருமை.

கலங்காத சித்தமுஞ் செல்வமுஞ் ஞானமுங்
 கல்வியுங் கருணை விளைவுங்
 கருதரிய வடிவமும் பேராகமுந் தயாகமுந்
 களரூப முன மங்கையும
 அலங்காத வீரமும் பொறுமையுந் தந்திரமு
 மாண்மையு மமுத மொழியு
 மாணவிச் செயலெலாஞ் சன்னனா சனையின
 லாகிவரு மன்று நினைந்து வணக்காய்க

நலஞ்சேரு மொருவரைப் பார்த்தது பெறக்கருதி
 னண்ணுமோ ரஸ்தாளி தன்
 னற்சுவை தனக்குவர வேம்புதவ மேநெடிது
 நாள்செயினும் வராது காண்
 அலங்கார மாகமலர் கொண்ணறமா லிகைசூழி
 மண்ணிலே பருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசூர கிரிவள
 ரறப்பளிசரதே வனே.

(53)

ஊழ்வளி.

கடலா டுரைத்திடுவ ரரிபிரம ருருவமுங்
 காணும் படிக்குரைசெய்வார்
 காசினியி னளவுபிர மாணமது சொல்லுவார்
 காபத்தி விலைமை பறிவார்
 விடலரிப சேவலிகை காட்டுவார் மூச்சையும்
 விடாமற் றடித் தடக்கி
 மேன்மேலும் யோகசா தலைவினைப் பாரெட்டி
 வின்றி னுந் தாவுவார்
 தொடலரிய பிரமலிகை காட்டுவா ரெண்வகைத்
 தொலைபாண சித்திபறிவார்
 ரூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வராது
 துடைக்கவொரு நாள் முகற்கும்
 அடைவல வெணத்தெரிந் தளவில்பல தூங்கிசான்று
 மண்ணிலே பருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசூர கிரிவள
 ரறப்பளிசரதே வனே.

(54)

ஒப்புயர்வில்லாமை.

வேதியர்க் கதிகமாஞ் சாதியுங் கணகமக
 மேருவுக் கதிச னகையும்
 வெண்டிரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கதிச
 மேதீனியி லோடு நதியும்

சோதிதரு மாதவர்க் கதிகமாங் காந்தியுஞ்
 சூழ்சனற் கதிக கசியுந்
 தூயதாய் தந்ஹைக்கு மேலான தெய்வமுஞ்
 சுருதிக் குயர்ந்த கலையும்
 ஆதிவட மொழிதனக் கதிகமா மொழியுநக
 ரன்ன தானந் தனிவமோ
 ரதிகதா னமுயில்லை பென்றுயல னுலெலா
 மாராய்ந்த பேருரை செய்வார்
 ஆதவன் பிரமன்விண் ணவர்முனிவர் பரவவரு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(55)

வீண்செயல்

வேட்டகஞ் சேர்வோரும் வீணரே வீணுரை
 விருமபுவோ ரவரின் வீணர்
 விஞர் துணை டில்லா உணக்கஞ்சி யோடிமறை
 வீரகிலோ ரவரின் வீணர்
 நாட்டந் தருங்கல்வி யில்லோரும் வீணரே
 நாடியவர் மேற்கவி சொலவார்
 நானிலந் தனில்விண ரவரினும் வீணரே
 நாணாச் சமக்கு மெளியோர்
 தேட்டறிவி லாதபெரு வீணரே யவரினுஞ்
 சேரொரு வரத்து மின்றிச்
 செலவுசெய் வோரதிக வீணராம் வீணாய்த்
 திரியுமெளி யேனை யாட்கொண்
 டாட்டஞ் செய்யுப்பதாம் புயமுடியின் மேல்வைத்த
 வமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(56)

• உதவியின்றிக்கெடுவன.

மூப்பொருவ ரில்லாத குமரிசூடி வாழ்க்கையு
 மூதர ணிலாத நகரும் [கை
 மொழியும்வெகு நாயகஞ் சேரிடமும் வருமெது
 மோனையில் லாத கவியும்

காப்பமை விலாததோர் நந்தவண மும்நல்ல
 கரையிலா நிறை யேரியுங்
 கசடறக் கற்காத வித்தையு முபதேச
 காரண ணிலாத தெளிவும்

கோப்புள வினோகமுடை யோரருகு புகழாத
 கோதையர்செய் கூத்தாட்ட முங்
 குளிர் புன னிறைந்துவரு மாந்ரோர மதினின்று
 கோடியர்ந் தோங்கு த்ருவும்

ஆப்பதில் லாததே ரீவையெலா மொன்றாகு
 கையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதீனினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வுனே.

(57)

இவையேபோதுமெனல்.

பொய்யாத வாய்மையுஞ் சீலமுஞ் சார்ந்துளோர்
 பூவலஞ் செயவேண்டு மோ
 பொல்லாத கொலைகள விலாதநன் னெறியுளோர்
 புகழறஞ் செயவேண்டு மோ

நையாத காமத்தை லோபத்தை விட்டபேர்
 நல்லறஞ் செயவேண்டு மோ
 நன்மனோ சுத்தியுண் டானபேர் மேலுமொரு
 நதிபடிந் திட வேண்டுமோ

மெய்யாநி னடியரைப் பரவுவோ ருண்பதம்
 விஞும்பிவழி பட வேண்டுமோ
 வேதியர் தமைப்பூசை பண்ணுவோர் வானவரை
 வேண்டி யர்ச்சனை செய்வரோ

ஐயா றுடன்கமலை சோண சலந்தில்லை .

யதிபனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(58)

அரியராவோர்.

பதினமரி லொருத்தர்சபை மெச்சிடப் பேசுவோர்

பாடுவோர் நூற்றி லொருவர்

பார்மீதி லாயிரத் தொருவர்விதி தப்பாது

பாடிப்ர சங்க மிடுவோர்

இதனருமை யறிகுவோர் பதினா யிரத்தொருவ

ரிதையறிந் திதய மகிழ்வா

லீகின்ற பேர்புவி யி லேயருமை யாகவே

யிலட்சத்தி லேயொருவ ராம்

துதிபெருக வருமுன்று காலமு மறிந்தமெய்த்

தூயர்கோ டியி லொருவரந்

தொல்லுலகு புகழ்காசி யேகாம் பரங்கலை

சூழமவி னாசி பேரூர்

அதிகமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி

யத்தனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(59)

கற்புமேம்பாடு.

தன்கணவ னுருவமாய்த் தற்புணர வந்தோன்

றனக்கிணங் காத நிறையா

டமுற்கதி ரொழாமலும் பொழுது விடியாமலுஞ்

சாபங் கொடுத்த செயலாள்

மன்னிவள ரமுன்முழ்கி யுலகறிய வேதனது

மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள்

மைந்தனைச் சடவந்த விறைவன் றடிந்தவடி

வாண்மலை யான கனிவாள்

நன்னதி படிந்திடுவ தென்னவா ரமுன்முழுகி
 நாயகனை மேவு தயவா
 ணைலம் புகழ்சாலி பேர் பெறு நளாயினி
 நளினமலர் மேல் வைதேகி

அன்னமென வருசந்தர மதிதுரோ பதையென்ப
 ராகியே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுராதே வனே.

(60)

கோடியுடுக்குநாள்.

கறைபடா தொளிசேரு மாதீவா ரந்தனிற்
 கட்டலாம் புதிய சீலை

கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
 கடிதுநனை வற் றொழிதரும்

குறைபடா திடர்வரும் வீரியம் போமரிய
 குருதிவா ரந் தணக்குக்

கொஞ்சநா ளிற்கிழியும் வெற்றிபாம் புத்தியிற்
 குருவார மதி லணிந்தால்

மறைபடா தழகுண்டு மேன்மேலு நல்லாடை
 வருமினிய சக்கி ரற்கோ

வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
 வாழ்வுபோ மரண முண்டாம்

அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
 கமலனை யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுராதே வனே.

(61)

ச கு ன ம்.

சொல்லரிய சுருடன்வா னாமரவ முஞ்சுறு

சூகரங் கீரி கலைமான்

றுய்யபா ரத்வாச பட்டையெலி புன்குகை

சொற்சிபருக மருவு மாந்தை

வெல்லரிய கரடி காட் டான்பூனை புலிமேல்
 விளங்குமிரு நா வுடுப்பு
 மிகவுரைசெ யிவையெலாம் வலமிருந் திடமாகில்
 வெற்றியுண் டதிக நலமாம்
 ஒல்லையின் வழிப்பயண மாகுமவர் தலைதாக்க
 லொருதுடை யிருத்தல் பற்ற
 லொருதும்ம லாணையிட லிருமல்போ கேலென்ன
 லுபசுருதி சொல்லிவை யெலாம்
 ஆல்லறநு நல்லவல வென்பர்முதி யோர்பரவு
 மமலனே யருமை மகவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(62)

இதுவுமது.

நரிமயில் பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகாக்கை
 நாவிசிச் சிலி யோந்திதாண்
 நரையான் கடுத்தவாய்ச் செம்போத் துடன்மேதி
 நாடரிய சாடி மறையோர்
 வரியுழுவை முயலிவ யனை த்தும்வல மாயிடின்
 வழிப்பயண மாகை நன்ற
 மற்றுமிவை யன்றியே குதிரையனு மானித்தல்
 வாய்ச்சொல் வாவா வென்றிடல்
 தருவளை தொனித்திடுதல் கொம்புகிடு முடிமுரசு
 தப்பட்டடை யொலிவல் வேட்டுத்
 தனிமணி முழக்கெழுத விவையெலா மூர்வழி
 தணக்கேக நன்மை யென்பார்
 அருணகிர னைதயத் தருணபா னுவையனைய
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(63)

இதுவுமது.

தலைவிரித் தெதிர்வருத லொற்றைப் பிராமணன்
 றவசிகள் னாசி தட்டான்
 றணமிலா வெறுமார்பி மூக்கறைபுல் வீறகுதலை
 தட்டைமூடி மொட்டைத் தலை
 கலன்கழி மடந்தையர் குசக்கலஞ் செக்கான்
 கதித்ததில தைல மிவைகள்
 காணவெதிர் வரவொண றீர்க்குட மெருக்கடை
 கனிபுலா லுபய மறையோர்
 நலமிகு சுமங்கலை கிழங்குசு தகமங்கை
 நாளும்வண் னா னமுக்கும்
 நசைபெருகு பாற்கலச மணிவளையன் மலரிவை
 னாடியெதிர் வர நன்மையாம்
 அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய் பரசணியு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினனை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வணே..

(64)

உணவில்விலக்கு.

கைவிலைக் குக்கொளும் பாலசப் பால்வருங்
 காராக் கரந்த வெண்பால்
 காளான் முருங்கைசரை கொம்மடி பழஞ்சோறு
 காந்திக் கரிந்த சோறு
 செவ்வையில் சிறுக்கீரை பீர்க்கத்தி வெள்ளுப்பு
 தெண்ணெவெல் லமலா வகஞ்
 சீரிலா வெள்ளுள்ளி யீருள்ளி யிங்குவொடு
 சிறப்பில்வெண் கத்தரிக் காய்
 எவ்வமில் சிவன்கோயி னிர்மாலி யங்கீரண
 மிலகுசுட ரிலலாத வு
 ணிவையெலாஞ் சீலமுடை யோர்களுக் காகா
 வெணப்பழைய நூலுரை செய்யும்.

ஐவகைப் புலன்வென்ற முநிவர்விண் ணவர்போற்று
 மமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுராதே வனே. (65)

நற்பொருளிற் குற்றம்.

பேரான கங்காநதிக்குமதன் மேல்வரும்
 பேனமே தோஷ மாகும்
 பெருகிவளர் வெண்மதிக் குள்ளுட் களங்கமே
 பெரிதான தோஷ மாகும்
 சீராத் தபோதனர்க் கொருவர்மேல் வருகின்ற
 சிற்றமே தோஷ மாகுந்
 தீதின்முடி மன்னவர் விசாரித் திடாதொன்று
 செய்வ தவர்மேற் றோஷமாம்
 தாராள மாயிகத் தந்துளோர் தாராமை
 தானிரப் போர் தோஷமாஞ்
 சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதவர்
 தாலஞ்செய் தோஷ மாகும்
 ஆராயு மொருநான் மறைக்குமெட் டாதொளிரு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுராதே வனே. (66)

மனைகோல்வதற்குமாதம்.

சித்திரைத் திங்கடனின் மனைகோல மனைபுகச்
 செல்வமுண் டதினு நலமே
 சேரும்வை காசிக்குமேன ளரண்புரந்
 தீயிட்டநானி யாகா
 வெற்றிகொ ளிராகவன் றேவிசிறை சேர்கடகம்
 வீறல்ல வாவணி ஈகம்
 மேஹிங் கன்னியிர ணியன்மாண்ட தாகாது
 மேன்மையுண் டைப்பசிக் கே

உத்தமன் கார்த்திகைக் காகாது மார்கழியி
 லோங்கு பாரதம் வந்தநா
 ளுயர்வுண்டு மகரத்தின் மாசிமா தத்தில்விட
 முட்பர்கோ னுண்ட தாகா
 தத்தநீ மாரணை யெரித்தபங் குனிதானு
 மாகுமோ வருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(67)

விருந்துவாரம்.

செங்கதிர்க் குறவுபோம் பகைவரும் விருந்தொருவர்
 செய்யொணு துண்ணு னுது
 திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருஞ்
 செவ்வாய விருந் தருந்தார்
 பொங்குபுத னன்மையுன் றேவாம் விருந்துணைப்
 பொன்னவற் கதிக பகையாம்
 புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
 போன வறவுந் திருட்பும்
 மங்குனிகர் சனிவார நல்லதா மிதனினு
 மனமொத் திருந்த விடமே
 வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துதவ
 வாய்த்த நாளென் றறியலாம்
 அங்கையில் விளங்கிவளர் துங்கமழு வாளனே
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(68)

பூப்புவாரம்.

அருக்கனுக் கதிரேகி யாவணற் சோமனுக்
 காணகற் புடைய ளாவா
 ளங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்புந்தி
 யளவில்பைங் குழவி பெறுவாள்

திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்கசம் பத்தினொடு
 சிறுவரைப் பெற் றெடுப்பாள்
 சீருடைய பார்க்கவற் கதிபோக வதியுமார்
 திருவுமுண் டா யிருப்பாள்

கருத்தழிந் தெழில்குன்றி வறுமைகொண் டலைசுவா
 காரிவா ரத்தி லாகில் [ள்
 களபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாம்வார
 காலபல னென்றுரை செய்வார்

அருத்தியுட னெளியேனை யாட்கொண்ட சோதியே
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனை. (69)

பூப்பிலக்கினம்.

வறுமைதப் பாதுவரு மேடத்தி லிடபத்தின்
 மாறாது விபசாரி யாம்
 வாழ்வுண்டு போகமுண் டாகுமிது னங்கடகம்
 வலிதினிற் பிறரை யனைவாள்

கிறுமைசெயு மிடிசேர்வண் மிகுகேந் திரற்கெனிற்
 சீர்பெறுவள் கன்னி யென்னில்
 செட்டுடைய டிலையெனிற் பிணியான் மெலிந்திடுவ
 டேளினுக் குத் தனுசெனில்

நெறிசுதைவள் பூருவத் தபரநெறி யுடையளா
 நீண்மகர மான மிலளா
 நிறைபோக வதிகும்ப மெனின்மீன மென்னிலோ
 நெடிய பேரறி வுடையளாம்

அறிவாளர் மடமாதர் தமையறியி ராசிபல
 னதுவென்ப ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனை. (70)

திவுக்கடலும்.

நாவலர் தீவினைச் சூழ்கருங் கடலளவு
 லட்சம் யோசனை யிதனையே
 நாடொறுஞ் சூழ்வதில வந்தீ வதைச்சூழ்த
 னற்கழைச் சாற்றின் கடல்
 மேவுமிது சூழ்வது குசத்தீ வதைச்சூழ்தன்
 மிகுமதுக் கடலதனையே
 விழைவொடுஞ் சூழ்தல்கிர வஞ்சதீ வம்மிதனின்
 மேறசூழ்த னெய்க் கடலதாம்
 பூவிலிது சூழ்தல்கிர கத்தீவ யிங்கிதைப்
 போர்ப்பது கிருப்பாற் கடல்
 போதவது சூழ்தல்கிர மலீதீவ மாந்தயிர்ப்
 புணரியப் பாலு மப்பால்
 ஆவலுறு புட்கரத் தீவா யிதைச்சூழ்வ
 தரும்புனற் றருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதேவனே.

(71)

மேலானபொருள்.

சூழ்சுத்த மாயிருந் ததிலும் படைக்கான
 தூரகமோர் மாணிக்க மாஞ்
 சூழ்புவிக்க காசனா யதிலே விவேகமுள
 தூரையுமோர் மாணிக்க மாம்
 பழுதற்ற வதிருப வதியுமாய்க் கற்புடைய
 பாவையோர் மாணிக்க மாம்
 பலகலைகள் கற்றறி யடக்கமுள பாவலன்
 பார்க்கிலோர் மாணிக்க மாம்
 சூழ்வற்ற செல்வனா யதிலே தியாகியா
 முசிதனோர் மாணிக்க மாம்
 முத்தம குலத்துதித் ததிலுமோ மெய்ஞ்ஞான
 முடையனோர் மாணிக்க மாம்

அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மவ தினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(72)

உண்டியிலையும் முறையும்.

வாழையிலை புண்ணைபுர சுடனற் குருக்கத்தி
மாப்பலாத் தெங்கு பன்னீர்
மாசிலமு துண்ணலா முண்ணாத வோவரசு
வனசஞ் செழும் பாடலம்
தாழையிலை யத்தியா லேரண்ட பத்திரஞ்
சுகதேவ முண் முருக்குச்
சாருமுவை யன்றிவெண் பாலெருக் கிச்சிலிலை
தனிமுண் டிடவொண தால
தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக் கடிபருகல்
சாதங்கள் பல வருந்தல்
சற்றுண்டன் மெத்தலு ணித்தனையு மெய்ப்பிணி
தனக்கிட மெனப் பருகிடார்
ஆழிபுடை சூழலகில் வேளாளர் குலதிலக
னகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மவ தினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(73)

கவிஞர்வறுமை.

எழுதப் படிக்கவகை தெரியாத மூடனை
யினையிலாச் சேட னென்று
மீவதில் லாதகன லோபியைச் சபையதனி
லினையிலாத் கர்ன னென்றும்
அழகற்ற விவகு கோர ரூபத்தை யுடையோனை
யதினடிவ மார னென்று
மாயுத மெடுக்கவுந் தெரியாத் பேடிதனை
யாண்மைமிகு விஜய னென்றும்

முழுவுதும் பொய்சொல்லி யலைகின்ற வஞ்சகனை
 மொழியீரிச் சந்தர நென்றும்
 மூதுலகி லிவ்வணஞ் சொல்லியே கவிராஜர்
 முறையின்றி யேற்ப தென்னே
 அழலென வுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசரதே வனே.

(74)

கவிஞன்.

தெள்ளமிர்த தாரையென மதூரங் கதித்தபைந்
 தேன்மடை திறந்த தெனவே
 செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை நாற்பொரு
 டெரிந்துரைசெய் திறமையுடனே
 விள்ளரிய காவியத் துட்பொரு ளலங்கார
 விரிவிலக் கண விகற்பம்
 வேறுமுள தொன்னூல் வழக்குமுல கத்தியல்பு
 மிக்கப்ர பந்த வண்மை
 உள்ளவெல் லாமறிந் தலையடங் குங்கடலை
 யொத்ததிக சபை கண்டபோ
 தோங்கலை யொலிக்கின்ற கடல்போற்ப்ர சங்கம
 துரைப்பவன் கவிஞ னாகும்
 அள்ளிவிட முண்டகனி வாயனே நேயனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசரதே வனே.

(75)

நற்சார்பு

காணரிய பெரியோர்க டெரிசனம் லபிப்பதே
 கண்ணினைகள் செய் புண்ணியங் [ரு
 கருணையா யவர்சொன்மொழி கேட்டிட லபிப்பதி
 காது செய்திடு புண்ணியம்

பேணியவர் புகழையே துகிசெய லபித்திடுதல்
 பேசில்வாய் செய் புண்ணியம்
 பிழையாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
 பெரிது செய்திடு புண்ணியம்
 வீணெறி செலாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்
 மேனி செய்திடு புண்ணியம்
 விழைவொடவர் சொற்படி நடந்திட லபிப்பதே
 மிக்க பூருவ புண்ணியம்
 ஆணவ மெனுங்களை களைந்தறி வினை த்தந்த
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வணை.

(76)

பிறந்தநாளோடு வருகிற வாரபலம்.

சென்ம நகைத்திரத் தாதிவா ரம்வரிற்
 றீரா தலைச்ச லுண்டாந்
 திங்களுக் காகில்வெகு சுகபோ சனத்தினொடு
 திருமாதிர னருளு முண்டாம்
 வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிறிதும்
 வாராது சுகம தென்பார் [ம்
 மாசிப்பல கலைபயில்வர் மேன்மையாம் புந்தியெனு
 வாரத் துடன் கூடினால்
 நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரிலாடை
 நன்மையுடனே வந்திடும்
 நாரிய ருடன்போக மிகவுமுண் டொருவெள்ளி
 நல்லவா ரத்தில் வந்தால்
 ஆன்மருவு பீடையுண் டாமென்பர் சரியனுக்
 கமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வணை.

(77)

இதனையுடையவர்க் கிதுவில்லையெனல்.

பொன்னுசையுள்ளவர்க் குறவேது குருவேது
 பொங்குபசியுள்ள பேர்க்குப்
 போதவே சசியேது ருசியேது மயல்கொண்டு
 பொதுமாதர் வீழி வலையிலே
 எந்நாளு மலைபவர்க் கச்சமொடு வெட்கமே
 தென்றென்று முறு கல்விமே
 விச்சையுள பேர்க்கதிக சுகமேது துயிலேது
 வெளிதா யிருந்து கொண்டே
 பன்னாளு மலைபவர்க் கிகழேது புகழேது
 பாரி லொருவர்க் கதிகமே
 பண்ணியிடு மூடருக் கறமேது மறமலாற்
 பகர்நிரைய மொன்றுள துகாண்
 அன்னாண் வருகரி யரித்தணியு மெய்யனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சராசதே வனே.

(78)

மழைகாட்டுநிப்பு.

சித்திரை திங்கள்பதின் மூன்றுக்கு மேனல்ல
 சீரான பரணி மழையுந்
 தீதில்வை காசியிற் பூரணை கழித்தபின்
 சேரு நாலா நாளினில்
 ஒத்துவரு மழையுமங் வானியிற் தேய்பிகறயி
 லோங்கு மேகா தசியினி [4
 லொளிப்பரிதி வீழ்பொழுதின் மந்தார மும்மழை
 முண்டா யிருந் தாடியில்
 பத்திவரு தேதியைந் தினிலாதி வாரமும்
 பகரு மாவணி மூலநாள்
 பரிதியு மறைந்திடக் கணமழை பொழிந்திடப்
 பாரில்வெகு விளைவு முண்டாம்

அத்தனே பைங்குவளை மாலையணி மார்பனா
 மண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(79)

இருந்துமுதவாமை.

சமயத்தி லுதவாத நிதியமேன் மிக்கதுயர்
 சார்பொழு திலாத கிளையேன்
 சபைமுகத் துதவாத கல்வியே நெதிரிவரு
 சமரத் திலாத படையேன்

விமலனுக் குதவாத பூசையே னானுமிருள்
 வேளைக் கிலாத சுடரேன்
 வெம்பசிக் குதவாத வண்ணமே னீடுகுளிர்
 வேளைக் கிலாத கலையேன்

தமதுதளர் வேளைக் கிலாதவோர் மனைவியேன்
 சரசத் திலாத நகையேன்
 சாமரண சுரலத்தி லுதவாத புதல்வனேன்
 றரணிமீ தென்பர் சண்டாய்

அமார்க்கு முனிவர்க்கு மொருவர்க்கு மெட்டாத
 வாதியே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(80)

மறையோர்கிறப்பு.

ஓராறு தொழிலையுள் கைவிடார் செளசவிதி
 யொன்று தப்பாது புரிவா
 ருதயாதி யிற்சென்று நீர்படிசு வாய்கால
 மொருமூன்றி னுக்கு மறவா
 தாராய்க்க காயத்ரி யதுசெயிப் பார்நாளு
 மதிதி பூசைகள் பண்ணுவார்
 யாகாதி கருமங்கள் மந்தர்கிரி யாலோப
 மின்றியே செய்து வருவார்

பேராசை கொண்டிடார் வைதிகநன் மார்க்கமே
 பிழையர் திருக்கு மறையோர் [ம்
 பெய்யெனப் பெய்யுமுகி ல்வர்மகிமை யெவர்களு
 பேசுதற் கரிதரிது காண்
 ஆரார் நெடுஞ்சடில வமலனே யெனையாளு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுரதே வனே.

(81)

அரசர்சிறப்பு.

மநுந்தி முறைமையும் பராசர் கொண்டாட
 வருகதிக ரண வீரமும்
 வாண்விஜய மொடுசாச சாதன விசேஷமும்
 வாசி மதகரி யேற்றமும்
 கனமா மமைச்சரும் பலமான தூர்க்கமும்
 கைகண்ட போர்ப் படைஞரும்
 கஜாத பதாதியுந் தூரகப்ர வாகமும்
 கால தேசங்க ளெவையும்
 இனிதா யறித்தஸ்தா னுபதிக ளொடுசமர்க்
 கினையாத தள கர்த்தரு
 மென்றும்வற் றுததன தானிய சமுத்திரமு
 மேற்றமுள குடி வர்க்கமும்
 ஆனைவோரு மெச்சவிங் கிவையெலா முடையபே
 ராசரா மருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுரதே வனே.

(82)

வைசியர்சிறப்பு.

நீள்கடல் கடந்திடுவர் மலையாள மும்பேலவர்
 நெடிது தூரந் திரிந்து
 நினைவுதடு மாறர்கள் சலியார்கள் பொருடேடி
 நீணிலத் தாக புரியும்

வாளுழவ ரைத்தமது கைவசஞ் செய்வார்கள்
வருமிடம் வராத விடமும
மனதையு மறிந்துதவி யொன்றுதூ ரூயிட
வளர்ப்பர்வரு துலை துலைக்கும்

ஆள்விடுவர் மலிவுகுறை வதுவிசா ரித்திடுவ
ரளவில் பற்பல சரக்கு
மமைவுறக் கொள்வர்விற் பார்கணக் கதிலணுவு
மறவிடார் செலவு வரிலோ

ஆளியொத் தேமலையி னளவுக் கொடுத்திடுவ
ரருள்வைசிய ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சரதே வனே.

(83)

வேளாளர்சிறப்பு.

பசனாதி கருமமுந் தப்பாமல் வேதிய
நியற்றிகல் லேர் பெறுவதும்
ராச்யபா ரஞ்செய்து முடிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்றுநல் லேர் பெறுவதும்

வசனாதி தப்பாது தனதானி யந்தேடி
வசியர்நல் லேர் பெறுவதும்
மற்றுமுள பேரெலா மிடியென் றிடாததிக
வளமைபெற் றேர் பெறுவதும்

திசைதோறு முள்ளபல தேவா லயப்பூசை
செய்யநல் லேர் பெறுவதஞ்
சீர்கொண்ட னையங்குவளை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யு மேழிப் பெருமைகாண்

அசையா ~~பு~~ வெள்ளிமலை தனிண்மேலி வாழ்கின்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சரதே வனே.

(84)

தானுதிபதி மந்திரி சேனாதிபதிகளினியல்பு.
தன்னரசர் வலுபையும் பரராச ரெண்ணமுஞ்
சாலமேல் வரு கருமமுந்
தானறிந் ததிபுத்தி யுத்தியுண் டாயினேன்
ரூனாதி பதியாகு வான்
மன்னவர் மனத்தையுங் காலதே சத்தையும்
வாழ்குடி படைத் திறமையும்
மந்திரா லோசனையு மெல்லா மறிந்தவன்
வளமான மதி மந்திரி
ஆன்னிய படைக்குணங் கரிபரி பரீகைஷயே
சூழ்பகைவர் புரி சூழ்ச்சியுந்
தோலாத வெற்றியுந் திடமான சித்தியுள
சூரனே சேனாதி பன்
ஆன்னையிலு நல்லமலை மங்கைபங் காளனே
யனகனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளிசுரதே வனே.

(85)

இராயசகருணீகர்சிறப்பு.

வருமோலை யுத்தரத் தெழுதிவரு பொருளினால்
வரவிடுப் போன் மனதையும்
மருவிவரு கருமமுந் தேசகா லத்தையும்
வருகரத லாமலக மாம்
விரைவா யறிந்தரச ரெண்ணிலெண் ணினை யள
விடவெழுத வாசிக்க வும் [யின்
வெற்றிகொண் டேபெரிய புத்தியுடை யோன்புவி
மேன்மை ராயச காரனும்
சருவா யறிந்துதொகை யீராறு கொடியினிற்
சடிதேற் றிடக் குறைக்கக்
கடுகையொந் மலையாக மலையையொரு கடுகுமாக்
காட்டுவோன் கருணீச னும்

அருவாசி யருவாகி யொளிபாகி வெளியாகு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினை தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(86)

கோபத்தின்கொடுமை.

கோபமே பாவங்க ளுக்கெலாந் தாய்தந்தை
கோபமே குடி கெடுக்குங்
கோபமே யொன்றையுங் கூடிவர வெட்டாது
கோபமே துயர் கொடுக்கும்
கோபமே பொல்லாது கோபமே சீர்கேடு
கோபமே யுற வறுக்குங்
கோபமே பழிசெயுங் கோபமே பகையாளி
கோபமே கருணை போக்கும்
கோபமே யீனமாத் கோபமே யெவரையுங்
கூடாம லொருவ னுக்குங்
கோபமே மறலிமுன் கொண்டுபோய்த் தீயநா
கக்குழியி னிற் றள்ளுமால்
ஆபத் தெலாந்தவிர்த் தென்னையாட் கொண்டருளு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினை தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(87)

பல்துறை.

தான்புரி தவத்தையுங் கொடையையும் புசுமுவேரர்
தங்களுக் கவை தழைவுறு
சற்றுமறி வில்லாம லந்தணரை நிந்தனைசெய்
தயவிலே ராயுள் பெருகார்
மேன்படு நறுங்கலவை மாலைதயிர் பால்புலால்
வீடுநற் செந்நெ லிவைகள்
வேறொருவர் தந்திடினு மநுமொழி யறிந்தபேர்
வீலைகொடுத் தேகொள்ளு வார்

தேன்கனி கிழக்குவிற் கிலையிவை யனைத்தையுந்
 தீண்டரிய நீச ரொணினுஞ்
 சீர்பெற வளிப்பரே லிகழாது கைக்கொள்வர்
 சிலமுடை யோரென்ப ரால்
 ஆன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே யீசனே
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சராதே வனே.

(88)

தத்துவத்திரயம்.

புதமோ ரார்துடன் புலனைந்து ஞானம்
 பொருந்து மிந்திரிய மைந்து
 பொருவில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன மாதியாம்
 புகலரிய கரண நான்கே
 ஒதினே ரிவையாத்ம தத்துவ மெனச்சொல்வ
 ருயர்கால நியதி கலையோ
 டோங்கிவரு வித்தைரர கம்புருடன் மாயையென்
 றுரைசெய்யு மோ ரேழுமே
 தீதில்வித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலாற்
 றிகழ்சுத்த வித்தை யீசன்
 சீர்கொள்சா தாக்கியஞ் சத்திசிவ னமந்துமே
 சிவதத்வ மென் றறைகுவார்
 அகிவட நீழலிற் சனகாதி யர்க்கருள்செ
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சராதே வனே.

(89)

மன்மதபாணமும் அவற்றின் குணமுதலியவும்.

வணசஞ் செழுஞ்சூத முடனசோ கந்தளங்
 மலர்நீல மிவை யைந்துமே
 மாரவேள் கணைகளா மிவைசெயுங் குணமுளரி
 மனதி லாசையை யெழுப்பும்

வினவிலொண் சூதமலர் மெய்ப்பச்சலை யுண்டாக்கு
மிகவசோ கந்துயர் செய்யும்
வீழ்த்திடுங் குளிர்முல்லை நீலமுயிர் போக்கிவிடு
மேவுமிவை செய்ய மவத்தை

நினைவிலது வேநோக்கம் வேறொன்றி லாசையற
நெட்டுயிர்ப் பொடி பிதற்ற
னெஞ்சந் திடுக்கிடுத லனம்வெறுத் திடல்காய்ச்சு
னேர்தன் மௌனம் புரிசூதல்

அணையவுயி ருண்டில்லை பென்னலீ ரைந்துமா
மத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுராதே வனே.

(90)

மன்மதனுபகரணங்கள்

வெஞ்சிலை செழுங்கழைவி னூரிகரு வண்டின
மேல்விடுங் கணைக ளலராம்
வீசிடுந் தென்றறேர் பைங்கிள்ளை யேபரிகள்
வேழங் கெடாத விருளாம்.

வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை கைதையுடை வானொடிய
வண்மைபெறு கடன் முரசமாம்
மகரம் பதாகைவரு கோகிலக் காகளம்
மனதே பெரும் போர்க்களம்

சஞ்சரிகை விசைபாடல் குமுதநே யன்கவிகை
சாரிரதி யேமனைவி யாந்
தறுகண்ட மாதரிள டலைமகுட மாமல்கு
றவள திருச்சு மிடமாம்

அஞ்சகரீ மாரவேட் கென்பரொளி யோர்க்கெலா
மமுதமே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுராதே வனே.

(91)

பகைகொளத்தகாதவர்.

மன்னவ ரமைச்சர்தர்ச் சணர்கோளர் தூதரொடு
 மாறாக மர்ம முடையோர்
 வலுவர்கரு ணீகர்மிகு பாகஞ்செய் தன்னமிடு
 மடையர் மந்திர வாதியர்
 சொன்னமுடை யோர்புலைய ருபதேச மதுசெய்
 சூழ்வயித் தியர் கவிதைகள்
 சொற்றிடும் புலவரிவர் பதினைந்து பேரொடுஞ்
 சொற்பனந் தனி லாகிலும்
 நன்னெறி யறிந்தபேர் பகைசெய் திடார்களிந்
 நானிலத் தென்பர் கண்டாய்
 நாரியோர் பாகனே வேதாக ம்பரவு
 நம்பனே யன்பர் நிகியே
 அன்னமூர் பிரமனுங் கண்ணனுங் காணாத
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(92)

இதாகிதஞ்செய்து பயன்கொளவன.

சுவைசேர் கரும்பைவெண் பாலைப் பருத்தியைச்
 சொல்லுநன் னெல்லை யெள்ளைத்
 தூயதெய் சிண்கனியை யெண்ணுத தூட்டரைத்
 தொண்டரைத் தொழு தொழுப்பை
 நவைதீரு மாறுகண் டித்தே பயன்கொள்வர்
 நற்றமிழ்க் கவி வரணரை
 நலமிக்க செழுமலரை யோவிய மெனத்தக்க
 நயமுள்ள நாரியர் தமைப்
 புவிமீதி லுபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
 போர் வீரரைத் தூயரைப்
 போதவும் பரிவோ டிதஞ்செய்ய மிகுபயன்
 புகழ்பெறக் கொள்வர் கண்டாய்

அவமதி தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வுள்ளலே
யண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளிசுரதே வனை. (93)

தருமம்.

பெறயில்பெறு வித்தலொடு நாளோலை நரடொறும்
பிள்ளைக ளருந்திடும் பால்
பேசரிய சத்திர மடமா வுரிஞ்சுகல்
பெண்போக நாவிதன் வணன்
மறைமொழிகண் ணாடிதண் ணீர்தலைக் கெண்ணெய்
வாயினுறை பிண மடக்கல் [பசு
வாணியிற முயிர்மீட்ட றின்பொரு ளடைக்காய்
வழங்கல்சண் ணாய் புதவுதல்
சிறையறு பவர்க்கமுது வெற்றிலங் காத்தல்பொழில்
செய்தன்முன் னூலின் மணந்
திசுழ்விலங் கூண்பிச்சை யறுசமய ருக்குண்டி
தேவரா லய மவுஷதம்
அறைதல்கற் போர்க்கன்ன நாலெட்டறங்களுமு
னன்னைசெய லருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளிசுரதே வனை. (94)

இல்லறம்.

தந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முள மனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வரு வோர்களைச்
சிறந்தமகிழ் வெய்தவே பணிகிடைசெய்வோர்களைத்
தென்புலத் தோர் வறிஞரைத்
திதிலா வதிதியைப் பரிவுடைய துணைவரைத்
தேனுவைப் பூசார் தமைச்

சந்ததஞ் செய்கடனை யென்றுமிவை பிழையாது
 தான்புரிந் திட லில்லறஞ்
 சாருநல முடையரார் துறவறத் தோருமிவர்
 தமமுடன் சரியா யிடார்
 அந்தரி யுயிர்க்கெலார் தாய்தனிணு நல்லவட்
 கன்பனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(95)

புராணம்.

தலைமைசேர் பௌடிக மிலிங்கமார்க் கண்டமெழில்
 சாரும் வாமன மச்சமே
 சைவம் பெருங்கூர்மம் வருவரா கங்கார்த
 சரிதமே பிர மாண்டமும்
 நிலைமைசே சிப்பத்து முயர்சிவ புராணமா
 நெடியமால் கதை வைணவம்
 நீதிசேர் காருட நாரதம் பாகவத
 நீடிப புராணநான்காம
 கலைவலர்சொல் பதுமமொடு பிரமகை வத்தமே
 கமலா லபன் காதையாம்
 கதிரவன் காதையே சூரிப புராணமாங்
 கணல்காதை யாக்கி னேயம்
 அலைகொண்ட நதியும்வெண் மதியுமறு கும்புணையு
 மத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(96)

புகழ்ச்சி.

பருகாத வமுதொருவர் பண்ணாத பூஷணம்
 பாரின் மறையாத நிதியம்
 பரிதிசுண்டலராத நிலவுசுண் டெல்லாத
 பண்புடைய பங்கே ருகம்
 கருகாத புயல்கலைக ளருகாத திங்கள்வெங்
 காணி லுறையாத சீயங்

கருதரிய விக்குண மனைத்துமுண் டானபேர்
 காசினியி லருமை யாகும்
 தெரியவுரை செய்யின்மொழி கீர்த்திவரு கல்வியொடு
 சீர்தய மீகை வதனந்
 திடமான வீரயிவை யென்றறிசு வாரர்களிச்
 செகமெலாங் கொண் டாடவே
 அருள்கற்ப தருவெனன வோங்கிடுந் தானதுரை
 யாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(97)

திருமாலவதாரம்.

சோமுகா சுரனைமுன் வதைத்தமார் துயர்கெடச்
 சுருதிதந் தது மற்சமாஞ்
 சுரர்தமக் கமுதீந்த தாமையாம் பாய்பேரற்
 சுருட்டி மாநில மெடுத்தே
 பேரமிரணி யாக்கதனை யுயிருண்ட தேனமாம்
 பொல்லாத கனக னுயிரைப்
 போக்கியது நரசிங்க முலகளந் தோங்கியது
 புனித வாமன மூர்த்தியாம்
 ஏழுறு மிராவணனை வென்றவ னிராகவ
 னிரவிகுலம் வே ரறுத்தோ
 னேர்பாசி ராமன்வரு கண்ணனொடு பலராம
 னிப்புவி பயந் தவீர்த்தோர்
 ஆயினிய கற்கியினி மேல்வருவ திவைபத்து
 மரிவடிவ மருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(98)

சிவமூர்த்தி.

பிறைசூடி யுமைநேசன் விடையூர்கி நடமீடும்
 பெரியனுயர் வதுவை வடிவன்
 பிச்சாட னண்காம தகன்னமற லிவையென்ற
 பெய்மான் புரந் தகித்தோன்

மறமலி சலந்தரணை மாய்த்தவன் பிரமன்முடி
 வெளவீனோன் வீரே சரன்
 மருவுநர சிங்கத்தை வென்றவர னுமைபாகன்
 வணசரன் கங்கா ளனே

விறன்மேவு சண்டேச ரக்ஷகன் கடுமாந்தி
 மிக்கசக் கர முதவீனோன்
 விநாயகற் கருள் செய்தோன் சூகனுமையுடன் கூடி
 மிளிரேக பாதன் சுகன்

அறிவரிய தகூறின முர்த்தியொ டிலிங்கமா
 மையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(99)

கவிவணக்கம்.

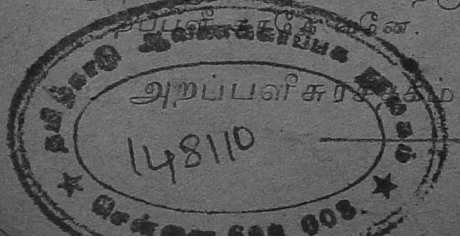
மலரிதழி பைங்குவளை மென்முல்லை மல்லிகை
 மருக்கொழுந் துயர் கூவிளம்
 மற்றுமுள வாசமலர் பத்திரஞ் சிலசூடி
 மணிமுடி தனிற் பொறுத்தே

சிலரெருக் கொடுவனத் துட்பூளை பச்சறுகு
 செம்முள்ளி மலர் சூடவே
 சித்தம்வவத் திடவுமங் கீகரித் தீடுமகா
 தேவ தேவா தெரிந்தே

கலைவல ருரைக்குநன் கவியொடம் பலவாண
 கவிராய னாகு மென்புன்
 கவியையுஞ் சூடியே மனமகிழ்ந் தீடுவதுன்
 கடனாகு மடனாக மும்

அலைபெருகு கங்கையுஞ் செழுமதிய மும்புனையு
 மமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(100)



அறப்பளிசுரசதகம் முற்றிற்று.

9A

5-170